"ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ,,

Πάτραι 9 Ἰουνίου 1946

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 200

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥΛΟΣ

Διευθυντής - Ἰδιοκτήτης ἐφημερίδος «ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ» καὶ τυπογραφείων

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΑΝΟΙΚΤΑ

Θεοχαρόπουλος Ἰω., Καλλιφατίδας Ἀ.Θ., Κασαμπᾶς Ἀθ., Κων/νοπούλου Ἀθ., Τριανταφυλλόπουλος Χρ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΝΥΚΤΟΣ

Γεωργαντόπουλος Ι. Ἀθ. Ὑψηλάντου 46, Κοντογιάννης Ι. Ρόδου 19.

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΡΙΕΝΟΝ 8—10 καὶ 10¼—12¼: «Ὅλοι γιὰ δέσιμο».

****

ΑΛΑΜΠΡΑ: «Κυριαρχοὶ θαλασσῶν» Ἀύριον: «Ἀπόκληροι ζωῆς».

ΕΣΠΕΡΟΣ 8¼—12¼: «Ματωμένοι Πειραταί». Ἀύριον: «Στὸν ἴσκιο μιᾶς γυναίκας».

ΖΕΝΙΘ: «Αὐτοκρατορικὸν ξενοδοχεῖον». Ἀύριον: «Ἡ Ντιάνα ἐρωτεύεται».

ΟΦΑ: «Ἄνθρωπος 217». Ἀύριον: «Ἀετέρω» καὶ ὁ «Μυστηριώδης Καβαλλάρης».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΟΠΗ Ι. ΒΑΓΕΝΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΡΕΣΠΗΣ

ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ Α.Β.

****

Ἡ δις ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΦΟΥΚΑ καὶ ὁ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΑΣΥΡΔΕΚΗΣ ἐτέλεσαν, ἐν Ναυπάκτῳ, τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τοὺς γάμους των. Παράνυμφος παρέστη ἡ δις Νίκη Γ. Χριστοπούλου. Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχομαι πᾶσαν εὐτυχίαν. Γ. Ι. Σκεπαρνῆς

****

ΚΟΛΩΝΙΑ ΑΝΘΕΩΝ εἰδικὴ κ. ἐντριβᾶς, διὰ βρέφη καὶ ἀσθενεῖς. Θὰ εὕρητε εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἀρωματοποιΐας ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΖΟΛΑ ὁδὸς Μαιζῶνος 84. Τηλέφ. 32—53.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ φυγεῖν πρὸς ἀγορὰν ἡ ἐνοικίασιν δεύτερον χρεωκοπεῖον. Πληροφορίαι Περικωστοπούλου 49, Πραγματ. Πελοπεννήσου.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ρολλὸ πλάτους 2 μ. Ὕψους 4 ἐλαττήρια ρολλῶν καὶ ἐφελκὶ μεταχειρισμένα. Θ. Μωραΐτης, Πατρέως 33.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐπειγόντως ὑπηρεσία διὰ δύο ἄτομα ὁποιασδήποτε ἡλικίας μὲ ἀρίστας συστάσεις. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Πληροφορίαι Λεωφ. Ὑψώνη 53, ἐμπορικὸν κατάστημα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν γραμμόφωνον. Πληροφορίαι Ράδιο—Παπαγιαννόπουλου, Κορίνθου 251.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ διαμέρισμα ἐκ 2—3 δωματίων, εἰ δυνατὸν μὲ ὀλίγα ἔπιπλα. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ἐλαστικὰ αὐτοκινήτου μεταχειρισμένα εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι: Χρ. Ἀγγελόπουλον, Πατρέως 30.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ σοβατὰ ἐν καλῇ κατασταστάσει. Πληροφορίαι Ζαχαροπλαστεῖον «Ὀλυμπια», Ἰωάνου 34.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία δίωροφος εἰς κεντρικωτάτην θέσιν, μεσημβρινή, ἐκ 5 δωματίων, ἠλεκτρικοῦ, σοφίας κλπ. χρειωδῶν, παραδοτέα ἀμέσως. Πληροφορίαι Πατρέως 57. Ἄλλαι ἐπιλογαὶ 11—1.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ σκάφος (τύπου τρεχαντήρι) μήκους 10 μέτρων κατασκευῆς μὲ πετρελαιοκινητήρα δυνάμεως 20 ἵππων τύπου "Ἄβανς, μὲ ὅλων των ἐξαρτημάτων καὶ ἐφοδίων του. Πληροφορία: Δημήτριον Ἀγγελάκην, ναυπηγεῖα Ψιλίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία δίωροφος γωνιακὴ παραδοτέα, ὁδὸς Κυρήλου Λαγκαδᾶ καὶ Θεμιστοκλέους. Πληροφορίαι: Ἄγγελον Νικολάου (Μηχανικός).

ΑΝΑΡΑΣ 50 ἐτῶν ζητεῖ θέσιν ὑπαλλήλου εἰς κτῆμα. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΡΑΤΟΦΟΝΩΝ 5 λαχνιῶν πωλεῖται ἢ ἐνοικιάζεται. Ἀδελφοὶ Παπαδόπουλοι, Γ. Φερραίου 110.

Η ΘΥΕΛΛΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

βαμβάκου!... φωνάζει θυμωμένος ὁ Τίμος, ἀπὸ τὸ ὑπόστεγο τὸν ἀκούει ὁ Ἡλίας καὶ τρέχει κοντά τὸ ὑπόστεγο τὸν βρίσκουν...

Καὶ στὰ μεγάλα κλάματα τῆς, ποὺ ἤθελαν νὰ σκάσουν ἀκούεται γλυκὰ μέσα στὸ θέατρο, οἱ πιδιάνοι σκλαβωμένοι παίρνουν τώρα καινούργιες ἀποχρώσεις πρὸς τὸ γαλάζιο. Ὁ Ἡλίας Ἐλκεπὸ ζωντανὸ πιὰ μπροστά του τὸ τοπίο, σταυρὶ τὴ γαμήλια φυγή:

—Ἀστμένιος ἐλιός... Ὅλα μαυρό, κάτασπρο καμπαναριό, μὲ τὰ τόξα γεμάτα σφουνό...

—Κατεμοῦ τρυ! — Λέει ἡ Λένα, μαζεύοντας τὸ σέβδιο κεφαλί της ἀπὸ μπροστὰ πιὰ κοντὰ στὸ δικό του: Ἀμοιδερὴ ἀγκάλη, ζεστὴ κι' ἀπαλή, τὸν ἀνθοπνοιῶν τάρκα!... Ἐμπόστοι... μεσόγδυπα ...ἀστὸν ἥλιο κατὶ στὸ μεστέμι...Καὶ τὰ τζιτζίκια νὰ πραγουΐδον τὸν ὑμαίνεο...

Σὰν νάταν ἡ ὥρα ἀκεῖνη τοῦ φτιόρισου φλογερά:

—Πάρε με!... Εἶμαι δική σου!..

***

Ὁ Ἡλίας τὴν ἔσφιξε δυνατὰ στὴν ἀγκαλιά του. Ἤθελε τὸ πρόσωπό της, μέσα στὶς δυό του πολὺ μέσα καὶ, γιὰ πρώτη φορά, γύρευε τὰ χείλη της σὰν πεινασμένο μωρὸ τὸ στῆθος τῆς μάνας του. Ἀκούσθηκαν, σὲ λίγο, πατήματα. Ἀόρατα τ' ἀγκάλιασιά τους. Σπάχθηκαν γεργά, κάθισαν φρόνιμοι στὸ θεάνι. Ὁ Τίμος, μπαίνοντας, τοὺς εἶχε ἰδεῖ. Σκύψη ἡλικία τοῦ Παύλου, ἀγόρι σφιχταδεμένο, ἀδιάντικό, λιοψημένο, μ' ἕνα πουκάμισο μὲ κτυπητὰ καρώ, ἀπικιὸ μπροστά, εἶχε ἀέρα θαρρετό, ποὺ σκυνὰ ζύγωνε τὴν αὐθάδεια:

—Σᾶς χάλασα τὰ σοφόπια; Ρώτησε εἰρωνικὰ: Μὲ συμπαθᾶτε!....

—Εἶσαι σκυλός!... Εἶπε ἡ Λένα.

—Ἄργησες! — Παρατήρησε ὁ Παῦλος. Ἡ μητέρα σου εἶναι: θυμίο... Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι;

Ἔκανε πὼς δὲν ἄκουσε. Κοβάλλησε μιὰ καρέκλα:

—Ὁ πατέρας εἶναι μέσα; Ρώτησε τὴ Λένα.

—Δὲν ἀπαντᾶς σ' αὐτὸ ποὺ σὲ ρωτοῦν; Τοῦ παρατήρησε ἡ ἀδερφή του.

—Τί σημασία ἔχει ἀπὸ ποῦ ἔρχομαι! — Ἔκανε νευριασμένος: Ἀπὸ μπλάκα! — Τὴ γλύτωσα φτηνά...Μόλις εἶχα προλάβει νὰ φύγω... Σὲ λίγα λεπτὰ φθάσαν οἱ λεγάμενοι μὲ τοὺς γκαιστάπιτες...Ἔτσακαν μαρκάτσι κάποιους καὶ τοὺς γύρευαν... Κι' αὐτοὶ παμπουρώθηκαν σὲ τρία σπίτια καὶ πιάσανε θρυλιστὰ. Κάψαν ὁ τόπος.

Τῆς Λένας ἡ μορφὴ γίνηκε παπαροῦνα:

—Μὰ ποῦ θὰ πάει αὐτό; — Ξέσπασε, μὲ ξαφνικὴ ἀστραπὴ στὰ μάτια: Χτὲς μάζευαν ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά... καὶ τοὺς βάλανε νὰ γονατίσουν. Κάποιο ἀπόβρασμα μὲ μιὰ μάσκα, παρουσιάσθηκε στὴ μέση καὶ ἄρχισε νὰ λέη καὶ νὰ δείχνη: Αὐτός... αὐτός... αὐτός!... Κι' ἔτσι, χωρὶς ἄλλη ἐξέταση, τοὺς ρίχνανε στὴν σκλοβιὰ γιὰ φυλακή, γιὰ παιδεμὸ ἢ γιὰ θάνατο!... Κι' ὅταν μανάδες, γυναίκες, ἀδελφὲς, πέφτανε στὴ μέση μὲ κλάματα καὶ σπαραγμό, τὶς κλωτσοῦσαν μὲ τὶς μπότες τους καὶ τὶς χτυποῦσαν μὲ τὰ κοντάκια!

Ἡ Στέλα κι' ἡ Ἄννα μπήκανε τώρα στὸ χῶλ ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς κουζίνας. Ἄμα εἶδε τὸν Τίμο ἡ Στέλα τὸν ζύγωσε ἀναμμένη:

—Ἐδῶ εἶσαι σύ; Τοῦκαμε αὐστηρά: Ἀπορῶ πὼς θρῆκες τὴ δρόμο τοῦ σπιτιοῦ!

Καὶ, γυρίζοντας στοὺς ἄλλους, πρόσταξε ἀγριεμένη:

—Ἐδῶ, παρακαλῶ!... Γύρω ἀπ' τὸ τραπέζι! "Ολοι σας!...Ἀπόψε θὰ ἐξηγήθοῦμε μιὰ γιὰ πάντα.

—Οἰκογενειακὸ συμβούλιο!.... Ψίθυρε ἡ Ἄννα εὔθυμα.

—Οἰκογενειακὴ μάχη μᾶλλον! Ἔκαμε ὁ Τίμος, στὸν ἴδιο τόνο.

Ὅλοι ὡστόσο πήρανε πειθήνια μιὰ θέση γύρω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς λάμπας μὲ τὸ μεγάλο, ἄσπρο ἀμπαζούρ. Ἡ Στέλα, ὀρθία, ὅσο παίρνει, σοβαρὴ καὶ ἐπίσημη, ἄρχισε, μετρώντας, μιὰ-μιὰ τὶς λέξεις τῆς:

—Θέλω νὰ μοῦ πῆτε ξάστερα καὶ νὰ μοῦ δρκισθῆτε... ἂν ἔχετε μπῆ... ποιὸς ἀπὸ σᾶς ἢ ποιοι...σὲ μυστικὴ ὀργάνωση καὶ ποιά! Χωρὶς κάνένα ξεγλύστρημα!... Τίμια!... Ντόμπρα!...

Κανεὶς δὲν ἔβγαζε ἄχνα. Καὶ μιὰ στενοχώρια γενικὴ γέμιζε τὴ σιωπή. Γιὰ νὰ σπάση τὸν πάγο ἡ Ἄννα, εἶπε τέλος εὔθυμα:

—Ἐγώ, μητέρα!... Ἐγώ!.... Ἀνήκω στὴ μυστικὴ ὀργάνωση τῆς κουζίνας. Κάθε μέρα συνομοτοῦμε μὲ τὴ Μαρία πῶς θὰ μαγερέψουμε φαΐ ἀπὸ τὸ τίποτα. Μὰ δὲ φθάνουμε ποτὲ σὲ καλὸ ἀποτέλεσμα.

—Ἐσύ νὰ πάψης! — φώνιξε ἡ Στέλα: Γιὰ σένα εἶμαι σίγουρη, ἄσκοπε καὶ γιὰ τὸν Παῦλο.

—Ὅπως — πετάχθηκε ὁ Τίμος, σίρωνικά — δὲ μένουμε παρὰ ἐγώ καὶ ἡ Λένα!... Καὶ νομίζετε, μητέρα, πῶς ἂν κάποιος ἔμπαινε πραγματικὰ σὲ κάποιον ὀργάνωσι, θὰ τὰνε τόσο μπόσικος νὰ κάθεται νὰ τὸ λέη στὸν ἕνα καὶ στὸν ἄλλο ;...

***

Ἡ Στέλα τοῦριξε ματιὰ ἄλλη κατάπλιξη καὶ ὁποφίεις:

—Ἐσύ, γιὰ νὰ μιλᾶς ἔτσι...

—Μὴ διάζεστε γιὰ συμπεράσματα — τὴν πρόλαβε αὐτός. — Μιλάω γενικά. Τί μυστικὲς ὀργανώσεις θὰ ἦταν αὐτές, ἂν ἤξαιρε ὁ καθένας ποιοὶ τὶς ἀποτελοῦν;

—Γιὰ κοίταξέ με καλά! —Τοῦ φώνιξε ἡ Στέλα κι' ἄρχισε νὰ τρέμη ἀπ' τὸ κακό της: Δὲν εἶμαι ὁ καθένας ἐγώ! — Ὅστε μιλάω ἐδῶ στὸν καθένα. Σᾶς γέννησα, σᾶς ἀνάθρεψα. Ἔχω δικαίωμα νὰ ξαίρω.

— Κανένα! — Εἶπε ἤρεμα ἡ Λένα.

—Τί; — Φρένιασε ἡ Στέλα. — Δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ ξαίρω ποῦ καὶ γιατὶ βάζουν τὰ παιδιά μου τὴ ζωή τους σὲ κίνδυνο;

Ὁ Παῦλος κοίταξε τὴ Λένα γιὰ νὰ πῆ:

—Νομίζω πὼς ἄχει κάποιο δίκιο.

—Ὄχι! — Τοῦ ἀποκρίθηκε φλογερὰ ἡ νέα. — Κανένας δὲν ἔχει αὐτὸ τὸ δικαίωμα νὰ λυγίζη τὴν ψυχὴ ἑνὸς ἄλλου, ἄποιο δικαιο κι' ἂν ἔχη μαζί του, ἄταν ἀποφασίζει νὰ δώση τὴν ὕπαρξί του γιὰ κάτι μεγάλο!

—Τί μεγάλο καὶ τί ἀνώτερο μποροῦν νἄχουν τὸ μαλακισμένο τους μυαλό — ξέσπασε ἡ Στέλα — αὐτὰ τὰ παιδαβαρέλια κι' αὐτὰ τὰ τσουλάκια, ποὺ τ' ἄφησε ὁ πόλεμος ἀγράμματα... καὶ τὸ θρήκανε παιγνίδι... νὰ σέρνουν ἄλλα... νὰ πυροβολοῦν... καὶ νὰ τρέχουν σὰ δαιμονισμένα;

—Πρέπει νὰ τοὺς δῆτε ἕνοις αὐτοὺς, ἀπὸ κοντά, μητέρα... γιὰ νὰ μπορῆτε γιαμιλήσετε... Νὰ ἰδῆτε, αὐτὰ τὰ ἀγόρια μὲ τὰ φαγωμένα παπούτσια, τὰ μπαλωμένα παντελόνια, τ' ἀνοιχτὰ πουκάμισα, τὰ τσεβρωμένα κορμιάτζις χλωμὲς μορφὲς, σκαμμένες ἀπὸ τὴ στέρησι, φαγωμένες ἀπὸ τὴν ἀδενοπάθεια!... Μὰ κρατᾶνε τὸ κεφάλι ψηλὰ καὶ ἡ ματιά τους εἶναι φλόγα μονάχη. Μπορεῖ νὰ μὴν ἔχουν τὴν παιδεία τῆς γενιᾶς σας.. νὰ μὴ μπορῶν νὰ ποῦν αὐτὸ ποὺ νοιώθουν... Ὅμως ξαίρουν νὰ ἐκφράζωνται μὲ πράξεις...

—Ἀνόητες κι' ἀξιοθρήνητες! - Φώναξε ἡ Στέλα.

Μὰ ἡ Λένα δὲν ἄκουγε:

—Κρατοῦν τὸ πολυβόλο, τυλιγμένο σ' ἕνα παλιὸ σακκάκι: —Ἐξακολούθησε — γιὰ νὰ συνοδέψουν μιὰ διαβήλωση, κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ ἐχθροῦ, ἕτοιμοι νὰ πιάσουν μιὰ γωνιὰ καὶ νὰ ἀπαντήσουν στὰ πυρά του. Εἶν' ἄλλος κόσμος αὐτός, πολὺ διαφορετικὸς ἀπ' τὸ δικό σας: Κι' εἶναι σίγουρη, πὼς ἀπ' αὐτὸν κάτι θὰ βγῆ, μητέρα!

—Ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ ἐρήμωση — ἀπαντήθηκε ἡ Στέλα — Αὐτοὶ ἐδῶ... κι' οἱ ἄλλοι στὰ βουνά... γι' αὐτὸ δουλεύουν! Κάθε γεφυράκι ποὺ γκρεμίζεται, κάθε Γερμανὸς ποὺ πέφτει, πληρώνεται μὲ καμένα χωριὰ κι' ἐκατοστάριες κορμιά.Καὶ ἡ Ἑλλάδα θ' ἀπομείνη στὸ τέλος ἕνα καρβουνιασμένο κοιμητήρι... Φτάνει!... Φωτίστηκα!... Τώρα ξαίρω τί θὰ κάνω!... Ἀπὸ αὔριο δὲν ἔχετε ὄγμα νὰ κάνετε ἀπὸ τὸ σπίτι!... Ὅστ' ἐσύ, Τίμο!...Ὅστ' ἐσύ, Λένα!... Θὰ μοῦ παραδόσετε τὰ ρούχα σας!... Δὲ θὰ σᾶς ἀφήσω παρὰ τὶς πυζάμες σας, γιὰ νὰ κυλιόφορῆτε στὶς κάμαρές σας!...

ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

****

ΜΕΘΑΥΡΙΟ: ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'— Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΤΡΦΛΟΥ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΙ

Ο "ΝΕΟΛΟΓΟΣ,, ΕΙΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΝ

(Δόξης ἐμᾶς κὲ κιεχέλος) χωρὶς στέγη. Ἔττειλε ἐλλωστε ἀρκετοὺς ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους του στὴ Βουλὴ καὶ εἶχει τὴν τιμὴ νὰ ἐλλέπη καὶ ὑπουργοὺς του εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὥστε νὰ ἔχη κάποιαν ἀξίωσή, τόσο δικαιολογημένη ἐλλωστε, προστασίας καὶ μερίμνης. Σ' αὐτὸ τὸ λεπτὸ ζήτημα θὰ δώση ἐξηγήσεις τὸ Κράτος καὶ ἂν δὲν θέλη νὰ προσφέρη ἐλικὸ εἰς τὸν ἐσωτερικὸ ἀνατροπέα, ἂς σπεύση.

Ὑπάρχουν, ὅπως ὑποστηρίζεται ἀπὸ τοὺς ἐδῶ, τρόποι ἐξυπηρετήσεως τῆς μεγίστης αὐτῆς κοινωνικῆς ἀνάγκης. Ἐκλεία ἀπὸ τὰ δάση μας, ποὺ εὐτυχῶς δὲν ἐξηνυλίθη ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς καὶ τὴν παράνομη ἐλιοτομία, κόβομαι, ὁλοπόνακες καλοκαρφωμένες εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθοῦν δι' ἀπεμβάσεως τοῦ Κράτους εἰς ὡρισμένας ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι νὰ ὑποχρεωθοῦν εἰς παραγωγὴν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ καὶ ἀκόμη μακρὰ δάσεια πρὸς τοὺς πυροπαθεῖς, ἐμπιστευτικῶς καταβαλλόμενα καθὼς καὶ ἐμπιστευτικὴν ἐπίσης ἀνακαλύψιν πρωσωπῶν κατοικιῶν διατεθέμενα, ὅλα αὐτὰ συνιστοῦν ἐν τῇ γενικότητί τους τὸ ὅλον θέμα τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ προβλήματος.Διότι εἴπομεν: Θὰ πρέπη ν' ἀντιδράση εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πόνου τῶν ἀγροτῶν ἀπὸ τοὺς «συντρόφους». Ἔτσι θὰ καταστήση αἰσθητὴ τὴν παρουσίαν του ἔκεῖ ὅπου καθίσταται αὐτὴ ἐπιβεβλημένη καὶ ἀκόμη θὰ ἀφαιρέση κάθε ἔρεισμα ἀπὸ τὰ ποικιλώνυμα «ἀγρεστικὰ συνθήματα», ποὺ τελευταίως ὀργανοῦνται μὲ ὅλικὸ τὴν ἀγροτικὴν δυστυχίαν καὶ ἐγκατάλειψιν.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ἡ στέγη ποὺ συγκλονίζει τὴν ἀγροτικὴ καρδιά. Ἡ ἔλλειψις ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως ἀποτελεῖ μίαν ἀκμὴν μορφὴν τοῦ δράματός των. Εἶνε ἀφάνταστη ἡ εἰκόνα ποὺ ἀνοίγεται εἰς τὸν περαστικὸν ἀπὸ τὰ περισσότερα χωριά. Ραβένδυσοι καὶ ἀνυπόδητοι συνθέτουν τὴν μεγαλειώδη μορφὴ... τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Κράτους. Γιὰ τοὺς χωρικοὺς τῆς Αἰτωλοακαρνανίας οἱ διανομὲς εἶνε ἄγνωστες στὸ εἶδος αὐτό. Ἔτσι εἰς τὶς περισσότερες περιπτώσεις τοὺς βλέπετε μὲ τὴν ἀξίνα εἰς τὸν ὦμο, ποὺ εἶνε κι' αὐτὴ κάποτε δανεική, νὰ πηγαίνουν εἰς τὰ κτήματά τους μὲ τὰ ἀλλιώτερα ράκη προϊστορικῆς ἐποχῆς καὶ ξυπόλυτοι, ὡσὰν νὰ πρόκειται περὶ περιπλανωμένων ζητιάνων, ποὺ ζητοῦν τὸ ἔλεός καὶ τὴν συμβολὴν εἰς τὸν ἀτελείωτο καὶ ὀδυνηρὸ δρόμο τῆς μοίρας των...

Μήπως ὅμως ἔχουν τὰ μέσα παραγωγῆς ἐξασφαλίσει ; Ἂν κάμη κάνεις μία σύγκρισιν τοῦ παρελθόντος, ποὺ καὶ τότε τὰ μέσα αὐτὰ δὲν ἦσαν ἀπολύτως ἐπαρκῆ, μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασιν, τὸ συμπέρασμα θὰ εἶνε ἀπογοητευτικό. Τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα λείπουν ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους παραγωγούς. Κι' ἀκόμη ἀδυνατότερη εἶν' εἰδικῶς, τὰ ἀροτριῶντα ζῶα. Ἡ μέθοδος τοῦ δανεισμοῦ, εὑρίσκει ἐδῶ τὴν ἰδανική της ἀπόθεωσι. Σὴ μειώνονται ἀθρόες ἀποστολαί, κατὰ τὰς ὁποίας, παραγωγοὶ μὲ τὶς ἀνάγκες τους ἐμπίπτουν σὲ ὃ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀπορία, τὸ ἀκάθαρμα, τὸ ξεκάθαρμα, τὸ φαντάσμα, τὶς πολλαπλὲς ἀνάγκες καλλιεργητικὲς ἀσχολίες καὶ τώρα τὸ θαρρεμό, νὰ ἐπιβάλουν τοὺς ἀρχαιοτέρους τρόπους διαβίωσεως καὶ ζῶα διὰ ἐξυπηρέτησιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ καὶ μέσα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν. Καὶ δὲν εἶνε λίγες οἱ φορές, ποὺ οἱ ἀτυχεῖς τοῦτοι χωρικοὶ, ἐρίζουν καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην ἀντὶ τῆς ἐλιαίας αὐτῆς, νὰ ἐκχωροῦν σημαντικὸ μέρος τῆς παραγωγῆς ἢ ἀκόμη καὶ μέρος ἀπὸ τὸ χωράφι τους πρὸς τοὺς δανειστάς τους!!! Τόσος εἰς τὰ ὀρεινὰ σημεῖα τοῦ νομοῦ, εἶνε ἀφάνταστοι οἱ δυσχέρειες, ποὺ καταλλύζουν ἀπὸ κάθε πλευρὰ τὸν ἀξιοθρήνητο μάρτυρα τῆς ὑπαίθρου.

Μὰ μήπως ἔχουν σχολεῖα καὶ δασκάλους; Ἡ μανία τοῦ κατακτητοῦ πέρασε κι' ἀπὸ αὐτὰ μὲ ὅλη τὴν καταστροφική βουλιμία της. Κοντὰ εἰς τὰ σπίτια, σωριάστηκαν σ' ἐρείπια καὶ τὰ σχολεῖα καὶ οἱ δάσκαλοι, ὅσοι δὲν τράβηξαν γιὰ τὶς πόλεις, φεύγοντες τὴν μανία τοῦ χαλασμοῦ, μαζεύουν τὰ παιδιὰ μέσα στοὺς πρόχειρους ἀχυρῶνες τῶν χωριῶν ἢ καὶ εἰς τὰ κτήματα ἀκόμη καὶ εἰς περισσότερες φορὲς μ' ἕνα μονάχα σχολικὸ βιβλίο, προσπαθοῦν ν' ἀνταποκριθοῦν σὲ μέρος ἔστω δυσκολίες εἰς τὸ σκληρό τους χρέος. Ἐκπαίδευσις» δηλαδὴ προϋπόγονος μορφῆς, ποὺ εἰς τὸ θέαμα τῆς ἔχεις ἀκέραια τὴν ἰδέα κάποιας μυστικῆς λειτουργίας ποὺ βρίσκεται σὲ διωγμὸ ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους...

Καὶ πάνω ἀπ' ὅλον αὐτὸ τὸ χαλασμό, πάνω ἀπὸ μύριες ἄλλες δυσχέρειες, ἀνάγκες καὶ δοκιμασίες ποὺ ζώνουν ἀνελέητα τὸν δύσμοιρο τοῦτο τόπο, νὰ σκύβη ὁμοιωνεικὰ ὁ ἀτυχὴς ἀπόκληρος στὴ γῆ του καὶ μὲ τὰ νύχια του ἀκόμη μπηγμένα μέσα στὰ σπλάχνα της, νὰ ὁποζήτᾳ μὲ ἐπίμονη καρτερικὸ μάρτυρα νὰ ἐξασφαλίση τὴ ζωή του. Καὶ μόνο θαῦμα εἶνε αὐτὸ ποὺ συντελεῖται. Θαῦμα ποὺ ἀκλεῖ ἀπόσταση σ' ὅλη τὴν πανοραμικὴν εἰκόνα τοῦ Αἰτωλοακαρνανικοῦ τοπίου ἀπὸ τὶς μυστικιακὲς κυφέλες τῆς ἀνθρώπινης ἐρασιτεχνίτης, ποὺ ἂν κάτι πέρασε ἀπὸ πάνω τῆς ἡ φριχωδέστερη κοσμογονικὴ θύελλα, δὲν μπόρεσε ὅμως νὰ τῆς συντρίψη τὴν θέλησι γιὰ δημιουργία καὶ προκοπή.

Ὑποκλινόμεθα μὲ εὐλάβειαν καὶ συγκίνησιν μπροστὰ στὸ δημιουργικὸ τοῦτο μέγθο τοῦ ἀγρότου τῆς Αἰτωλοακαρνανικῆς γῆς.

Κ. ΚΑΠΚΕΛΛΗΣ

Τὴν Τρίτην ; Ἄλλαι ἐπειγουσαι ἀνάγκαι τῶν ἀγροτῶν.—Ἡ πορεία τῶν καλλιεργειῶν.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Μὲ ἀνάλογον πρὸς τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος ἐπισημότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν ἑορτάλη χθὲς τὴν πρωΐ τὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ δοξολογία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Νίκης, χοροστατοῦντος τοῦ πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, περιστοιχιζομένου ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς πόλεώς μας.

Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστησαν ὁ κ. Νομαρχῶν οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες βουλευταί, ὁ κ. Δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, οἱ Πρόξενοι Ἀγγλίας, Ἀμερικῆς κ.λ. Γαλλίας, οἱ κ.κ. Λαφονταίν καὶ Ρούσσης καὶ διάφοροι ξέναι κυρίαι καὶ δίδες τῆς Οὔνραν ἐκπρόσωποι τοῦ δικαστικοῦ σώματος, ὁ Ἀιώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς μετὰ τῶν ἐντοῦθα ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος τούτου, ὁ κ. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας, ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, οἱ Λιμενάρχης, ὑπολιμενάρχης ἐκπρόσωποι τῶν ἐνόπλων συνάμεων, διευθυντὴς Στρατολογικοῦ Γραφείου. οἱ προϊστάμενοι τῶν διαφόρων ἐνταῦθα δημοσίων ὑπηρεσιῶν, τὰ προεδρεῖα διαφόρων Ἐπιστημονικῶν, Ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν, Ἐπαγγελματικῶν, Ἐργατικῶν κλπ. Σωματείων καὶ Συλλόγων τῆς πόλεώς μας, ἐκπρόσωποι τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν συνταξιούχων, ἐκπρόσωποι τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, ἀνσπήρων τρουματιῶν καὶ θυμάτων πολέμων, οἱ διευθυνταὶ τῶν Τραπεζιτικῶν Ὑποκαταστημάτων, ὁ διευθυντὴς τοῦ Γ' Διαμερίσματος Ἐφοδιασμοῦ, διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Προνοίας, οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐνταῦθα σχολείων καὶ ἀρκετὸς κόσμος.

Μετὰ τὸ Πολυχρόνιον, ὁ Νομαρχῶν κ. Ζακυόρος ἀνεφώνησε: «Ζήτω τὸ Ἔθνος»! Ζήτω τὰ Σύμμαχα Ἔθνη!» μετ' ὀ ἀπεχώρησαν οἱ ἐπίσημοι, ἐνῷ τμῆμα στρατοῦ ἔξωθι τοῦ ναοῦ ἀπέδιδε τιμάς.

Ἡ πόλις καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἦτο σημαιοστόλιστος, τὴν δὲ νύκτα ἐφωταγωγήθη.

ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀύριον Δευτέραν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου ἑορτάζει ὁ φερώνυμος ναὸς τοῦ Πτωχοκομείου μετ' ἀρτοκλασίας. Τῆς ἱεροτελεστίας θὰ προστῇ καὶ θὰ ἐμιλήση ὁ παν/τος ἱεροκήρυξ κ. Χρ. Βενετόπουλος.

Πανήγυρις

Ὁ ἐνταῦθα ἱερὸς ναὸς τῆς Ἁγ. Τριάδος τελεῖ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ πανήγυριν μετ' ἀρτοκλασίας καὶ πάσης ἐπισημότητος. Σήμερον Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἡ θ. λειτουργία θ' ἀρχίση τὴν 8ην πμ. Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ὥραν 6.30' θὰ ψαλῇ ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῇ συμμετοχῇ ἱερέων καὶ τοῦ Συνοδικοῦ Ἱεροψαλτῶν.

Ἀύριον Δευτέραν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, ἡ θ. λειτουργία μετὰ τῆς ἀρτοκλασίας θ' ἀρχίση τὴν 8ην π.μ. Ἱερουργοῦντος τοῦ πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Εὐστ. Εὐπραξοπούλου. Τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας μετὰ τὸν ἑσπερινὸν, ὅστις θ' ἀρχίση τὴν 6.30', θὰ ψαλῇ παράκλησις ὑπὲρ ὑγείας καὶ διαφυλάξεως τῶν ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τοῦ Ναοῦ καὶ ἐλοκλήρου